

Děvče hezské, černooke
a malučke, něvysoke.

Začal sem se vyptavati,
ma-li chuť se vydavati?

Musiš byť ma, bys něchtěla,

půjděm spolem do kostela.

A v tym našem kosteličku
podamy sobě ručičku.

Ona prosi, že by rada,
ale ji maměnka něda.

Ale tatiček něbrani,
esli je šuhajek švarny.

Šuhaj švarny, černooky
a malučky, něvysoky.

336. VZDORY NA VZDORY

651.

Od Uvalašského Meziříčí. Zp. I. 106

Mám já v Hod - sla - vi - cách ga - lán - ku, dal sem jí to - la - rek zá - vdan - ku;
o - na mi zá - vdan - ku ne - chce vzít, a - ni mú ga - lán - kú ne - chce byť.

Mám já v Hodslavicách galánku,
dal sem jí tolarek závdanku.
Ona mně závdanku nechce vzít,
ani mú galánkú nechce být.

Na našem staveňú roste strom,
do takej galánky bije hrom.
Nech bije, nech tříská, já nedbám,
jinú si galánku vyhledám.

U našej zahrádky roste květ,
pro moju galánku jede čert:
Vem si ju, čertičku, já nedbám,
jinú si galánku vyhledám.

652. *Jiné čtení*

Když sem za svou milou chodíval,
pěkně mně měsíček svítíval.
Sviť, měsíčku, sviť jasně,
ať nám láska nezhasne.

Jedna baba nám ju zhasila,
co k nám ty klebety nosila,
baba původ nevěry,
ďábli v její matěry.

Z upřímného srdce roste strom,
do falešné lásky bije hrom.
Bij, hrome, do ní z jasna,
ta láska je falešná.

653. *Jiné čtení z Bohdalic (Nápěv 316 [620])*

Dyž sem šel k muzice jedenkrát,
[: zastal sem svó miló :] s jiným stát.

A ona s něm stála do rána,

[: a to mně na zdůry :] dělala.

Pod našim okynkem roste strom,
do falešné lásky bije hrom.

A na tem stromečku bílé květ,
za jednoho synka třeba pět.

337. KVÍTÍ

654. *(Nápěv 312 [614])*

Ze Zelinkovic od Místku

Mom jo řodku marijanku,
to pro tebe, švarny Janku.

Mom jo řodku karafije;
kero panna, vinky vije.

Mom jo řodku, mom hřebičku,
to jo chovom na voničku.

Mom jo řodku bazaliky,
a to pro ty švarne synky.

Mom jo řodku, mom poleje,
to jo chovom pro zlodzěje.